

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 9. Recta fides, dum spirat, sperat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

¶ postquam tu amori meo odium reposuisti, per Angelum, per conscientiam, per fratrem tuum, per varios deniq; hominum piorum sermones, admonui, ut à scelerosa ista tua vita ad frugem, ad pœnitentiam, ad ceteras virtutes redires. Omnia frustra. In lapidem duratus es: audire me noluisti. Quando igitur omnes monitiones mea in cassum ceciderunt, & toties vocantem, toties contempsti; ecce huc veni, & adsum, ut tibi indicem, filium te esse aeterna damnationis. Sic dixit, & videri desijt; sed non desijt juuenis, immo jam demum coepit longè formidabilius trepidare, ac in sudore suo pænè natare; jam enim subabant mente supplicia flamarum sibi accensa; jam aeternitas suppliciorum; jam tota rerum fluxarum vanitas; ebrietates, blasphemiae, detractiones, turpiloquia, detestandæ voluptates in tormenta nunquam desitura commutandæ.

Atque ita hoc cælestis Patris vaticinio percussus, quod reliquum erat noctis, totumque insequentem diem, sine somno, sine cibo, traduxit; plenus anxietate, desperacione, atque expectatione tristissimæ illius horæ, quæ eum, ex hac vita, electum transmitteret ad merita supplicia funestissimæ aeternitatis. Tale nempe fructum parit Acedia, &

spiritu-

IX.

RECTA
FIDES,
DVM SPES
RAT, SPER-
RAT.

spiritualium rerum neglectus, ut piger, quantum in se est, ipsa Christi merita inutilia, ipsa salutis adumenta inania reddat. Si iuuenis iste, concionibus sacris, si pijs colloquijs diligenter interfuisset; si libellos asceticos volutasset, didicisset vtique, ipsius Dei comminationes commonitiones esse, neq; sine conditione pertinaciæ aut pœnitentiæ denunciari. Quare neque, post tam tremendum etiâ Dei Patris fulmen, desperauisset: sed promtam in animo memoriaque habuisset diuinorum veritatem promissionū, quas fides Christiana docet; quas Ecclesia in spem peccantium proponit; quas Prophetæ & Apostoli ad pœnitentiam confugientibus occinuerunt: sciuisset illud ad Ezechielem à Domino di-

Ezech. 33. Etum. *Tu, fili hominis, dic ad domum Israel:*
10. *Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostra, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo viuere poterimus: Dic ad eos: Vnuo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed ut conuertatur impius à via sua, & viuat. Conuertimini, conuertimini, a vijs vestris pessimis: & quare moriemini, dominus Israel? Tu itaque, fili hominis, dic ad filios populi tui: Iustitia inisti non liberabit eum, in quacunque die peccauerit: & impietas impij non nocebit ei, in qua-*

quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua:
& iustus non poterit vivere in iustitia sua, in-
quacunque die peccauerit. Etiam si dixero iusto,
quod vita vivat, & confisus in iustitia sua fece-
rit iniquitatem: omnes iustitia eius obliuioni tra-
dentur, & in iniquitate sua, quam operatus est,
in ipsa morietur. Si autem dixero impio: Mor-
te morieris: & egerit pœnitentiam à peccato suo,
feceritq; iudicium & iustitiam, & pignus resti-
tuerit ille inopius, rapinamq; reddiderit, in man-
datis vita ambulauerit, nec fecerit quidquam in-
iustum: vita viuet, & non morietur. Omnia
peccata eius, qua peccauit, non imputabuntur ei.
Hæc si cognita perspectaç; habuisset iuuenis,
si non ad diuina, tanquam bos marinus, stu-
puisset, etiam denunciata sibi æternæ dam-
nationis sententiâ, in diuinæ clementiæ im-
mensitatem sperauisset; cogitassetque, Deum
mutare posse sententiam, si ille vellet mutare
delictum. Sed nimirum desides non solùm
piget operari, verùm etiam, adeò à salutis
via abhorrent, vt eos pigeat quoque discere,
quid sit operandum. Hinc oleum & opera,
apud eos, perdita est. Hinc nomen Domini,
hinc sanguinem Christi, hinc omnia Sacra-
menta in vanum acceperunt.

Z

Qua-